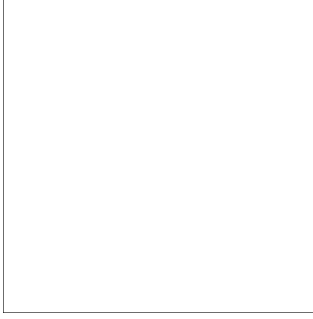

ئەم چىرۆكە باس لە، نڭىدە، بالئندەى رېنېشانىدەرى ھەنگوين، و
پياويكى چاوجنۆك دەكات بە ناوى گىنگىلە. جارېكيان كە گىنگىلە
چووبووه دەرەوہ بۆ راو كردن، گوپى لە دەنگى نڭىدە بوو كە بانگى
دەكرد. گىنگىلە كاتى بېرى لە ھەنگوين دەكردەوہ دەمى ئاوى كرد.
ئەو راوہستا و بە سەرنجەوہ گوپى راگرت و ئەوہندە گەرا تا
بالئندەكەى لەسەر لقى دارىك لەسەر سەرىوہ دىتەوہ. جىك، جىك،
جىك، بالئندە بچكۆلەكە دەيجريواند، كاتىك لە سەر ئەم دار بۆ ئەو
دار دەفپى. بە جىك، جىك، جىك، بانگى دەكرد و ناوہ، ناو
رادەوہستا بۆ ئەوہى دلىا بىتەوہ كە گىنگىلە بە دوایدا دىت

...

This is the story of Ngede, the Honeyguide, and a greedy young man named Gingile. One day while Gingile was out hunting he heard the call of Ngede. Gingile's mouth began to water at the thought of honey. He stopped and listened carefully, searching until he saw the bird in the branches above his head. "Chitik-chitik-chitik," the little bird rattled, as he flew to the next tree, and the next. "Chitik, chitik, chitik," he called, stopping from time to time to be sure that

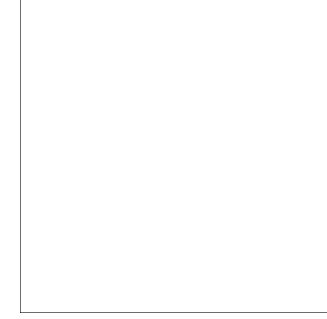
Gingile followed.

دوای نیو کاتزمیر، ئهوان گه‌یشتنه لای داره‌نجیریکی خۆرپسکی گه‌وره. نگیده زۆر سه‌رشیتانه له‌سه‌ر لقه‌کانی داره‌که ده‌فپی. دواتر له‌سه‌ر لقیک گیرسایه‌وه و سه‌ری بۆ لای گینگیله‌ سوپاند و وه‌ک ئه‌وه‌ی پپی بلی: “ئه‌وه‌تا! ئیستا وه‌ره ئیره! بۆچی هینده‌ت پیچوو؟” گینگیله‌ هیچ می‌شه‌ه‌نگوینیکی له‌ خواره‌وه‌ی داره‌که نه‌بینی، به‌لام باوه‌ری به‌ نگیده کرد.

...

After half an hour, they reached a huge wild fig tree. Ngede hopped about madly among the branches. He then settled on one branch and cocked his head at Gingile as if to say, “Here it is! Come now! What is taking you so long?” Gingile couldn’t see any bees from under the tree, but he trusted Ngede.

له‌به‌ر ئه‌وه، کاتی‌ک منداله‌کانی گینگیله‌ گوئیان له‌ چیرۆکی نگیده ده‌بی زۆر پیز له‌و بالنده‌ بچکۆله‌ ده‌گرن. هه‌ر کاتی هه‌نگوین هه‌ل ده‌گرنه‌وه، هه‌ول ده‌ده‌ن زۆرت‌رین به‌شی شانه‌ هه‌نگوینه‌که به‌ده‌ن به‌ رینیشاند‌ری هه‌نگوین.

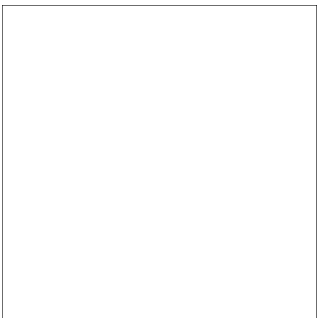
...

And so, when the children of Gingile hear the story of Ngede they have respect for the little bird. Whenever they harvest honey, they make sure to leave the biggest part of the comb for Honeyguide!

Before Leopard could take a swipe at Gingile, he rushed down the tree. In his hurry he missed a branch, and landed with a heavy thud on the ground twisting his ankle. He hobbled off as fast as he could. Luckily for him, Leopard was still too sleepy to chase him. Ngede, the Honeyguide, had his revenge. And Gingile learned his lesson.

...

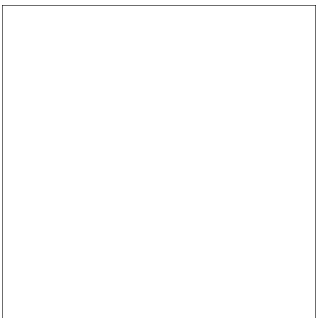
دو له لره په پاشنگه كې زيات په كښنگه كې نكله نكله به يې، په دې جگړه كې راي
ليق سهار لېر له كښنگه كې راي لېر به يې كوله. له دې سره له كښنگه كې راي لېر به يې
داره كې پټې پټې كې راي لېر به يې كوله. په دې سره له كښنگه كې راي لېر به يې
خو به يې كوله. په دې سره له كښنگه كې راي لېر به يې كوله. په دې سره له كښنگه كې راي لېر به يې
نكله كې راي لېر به يې كوله. په دې سره له كښنگه كې راي لېر به يې كوله. په دې سره له كښنگه كې راي لېر به يې
وانه كې راي لېر به يې كوله.

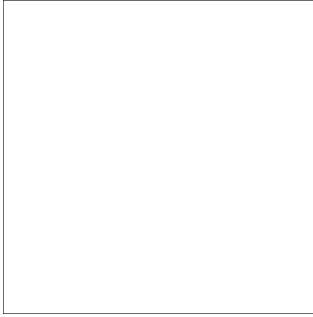

So Gingile put down his hunting spear under the tree, gathered some dry twigs and made a small fire. When the fire was burning well, he put a long dry stick into the heart of the fire. This wood was especially known to make lots of smoke while it burned. He began climbing, holding the cool end of the smoking stick in his teeth.

...

دواړه كښنگه كې راي لېر به يې كوله. په دې سره له كښنگه كې راي لېر به يې كوله. په دې سره له كښنگه كې راي لېر به يې
نكله كې راي لېر به يې كوله. په دې سره له كښنگه كې راي لېر به يې كوله. په دې سره له كښنگه كې راي لېر به يې
وانه كې راي لېر به يې كوله.

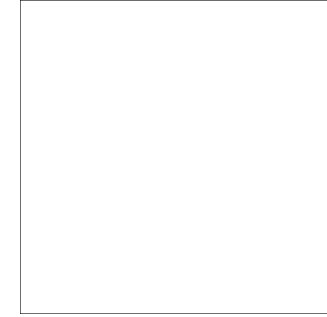

خه ریک بوو گوی بیستی دهنگی ویزه ویزی میشه نگوینه کلانی بیت. نهوان له کونیکه وه له قه دی داره که وه دهه لته دهره وه ده چوونه وه ژووری شان که یان. کلاتی گینگیله گه یشته سهر شان هه نگوینه که، داره دوو که لاویه که ی خسته ناو شان که. به سهره سووتاوه که، میشه کلان زور تووره بوون وه لته دهره و په لاماریان دا. نهوان بیس نه وه له ترسی دوو که لکه را بکن، به گینگیله یان وه دا و نازاریکی زوریان بیگه گیاند.

...

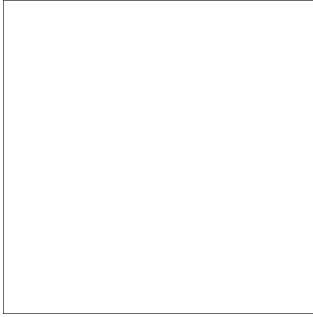
Soon he could hear the loud buzzing of the busy bees. They were coming in and out of a hollow in the tree trunk – their hive. When Gingile reached the hive he pushed the smoking end of the stick into the hollow. The bees came rushing out, angry and mean. They flew away because they didn't like the smoke – but not before they had given Gingile some painful stings!

گینگیله به سهر که وت، پیی سهر بوو که بوچی هیچ دهنگی وزه وزی میشه کلان نایه ت. له بهر خویه وه بیری ده کرده وه، “له وانیه شان هه نگوینه که له ناو قولایی قه دی داره که بیت.” نهو به سهر که وت بو سهر لقیکی دیکه، به لام له جیاتی شان ی میشه نگو، دهموچاوی پلینگیکی بینی! پلینگه که زور تووره بوو، له بهر نه وهی له ناکلاو له خه ویان هه ستاند. چاوه کلانی نوقاندن و زاری کرده وه، بو نه وهی ددانه زور دریژ و تیژه کلانی نیشان دات.

...

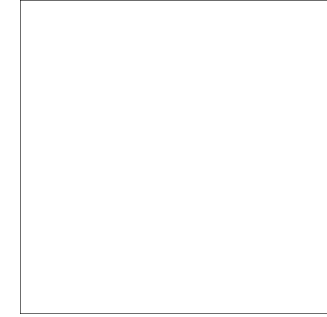
Gingile climbed, wondering why he didn't hear the usual buzzing. “Perhaps the hive is deep in the tree,” he thought to himself. He pulled himself up another branch. But instead of the hive, he was staring into the face of a leopard! Leopard was very angry at having her sleep so rudely interrupted. She narrowed her eyes, opened her mouth to reveal her very large and very sharp teeth.

نگیده زۆر به تامه زرۆبیه وه سه پیری کلاره کلانی گینگیله ی ده کرد. ئه وه چاوه پړی ئه وه ی ده کرد که گینگیله پارچه یه ک هه نگوینی گه وره وه کو پاداش بداته پرنیشاندهری هه نگوین. نگیده به خیرایی له م لق بو ئه وه لق ده فړی، و ورده ورده له سهر عهرزه که نیشته وه. له کۆتاییدا گینگیله له داره که هاته خوارئ. نگیده له سهر به ردیکی گه وره له نزیك کورپه که چاوه پړی پاداشته که ی کرد.

...

Ngede eagerly watched everything that Gingile was doing. He was waiting for him to leave a fat piece of honeycomb as a thank-you offering to the Honeyguide. Ngede flittered from branch to branch, closer and closer to the ground. Finally Gingile reached the bottom of the tree. Ngede perched on a rock near the boy and waited for his reward.

به لام گینگیله ئاگره که ی کووژانده وه، رمه که ی هه لگرت و به ره و مل و ه پیکه وت و هیچ گوئی نه دا نگیده. نگیده به توو پهبیه وه هلاواری کرد: “سه رکه وتن، سه رکه وتن” گینگیله راوه ستا و چاوی له بالنده که کرد و پیکه نی: “تۆ که مێک هه نگوینت ده وئ هلاو پړی من؟ وانیه! به لام من بو خۆم هه موو کلاره کلانم کرد و می شهه نگوینه کلانیش ئه وه هه موو هه یان پیوه دام. بو ده بی ئه م هه نگوینه به تامه له گه ل تۆدا به ش بکه م؟” نگیده زۆر توو پره بوو! ئه مه هه ل سوکه وتیکی باش نه بوو که له گه ل ئه و ی کرد! به لام نگیده تۆله ی خۆی ده کاته وه.

...

But, Gingile put out the fire, picked up his spear and started walking home, ignoring the bird. Ngede called out angrily, “VIC-torr! VIC-torr!” Gingile stopped, stared at the little bird and laughed aloud. “You want some honey, do you, my friend? Ha! But I did all the work, and got all the stings. Why should I share any of this lovely honey with you?” Then he walked off. Ngede was furious! This was no way to treat him! But he would get his revenge.